

МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

УДК 354

DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2023.4.31>

А. В. Акімов

доктор філософії у галузі знань Публічне управління та адміністрування спеціальності Публічне управління та адміністрування, викладач кафедри бізнес-адміністрування і менеджменту зовнішньоекономічної діяльності Запорізького національного університету

ВЗАЄМОДІЯ МІЖ ПРАВООХОРОННОЮ СИСТЕМОЮ ТА ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Ключовою історичною особливістю українського державотворення стала наявність комплексного характеру різноманітних загроз в безпеці, як зовнішньої так і внутрішньої. В статті розглядається головні причини та підстави взаємодії між правоохоронними та державними органами. Система взаємодії даних органів в нашій державі, на жаль, містить чимало недоліків, які значно знижують рівень ефективності взаємодії та виконання покладених на органи завдань. В статті аналізується основні недоліки такої системи та пропонуються нові варіанти для підвищення її ефективності. До того ж, в статті звертається увага на низький рівень нормативного закріплення взаємодії між правоохоронними органами та державними органами, що викликає додаткові запитання в порядку здійснення таких координаційних дій. Великого значення для системи взаємодії між правоохоронними органами та іншими державними органами відіграло повномасштабне вторгнення військ РФ до України, виділивши основні недоліки взаємодії між профільними органами, тим самим акцентуючи зусилля на таких проблемах. В статті аналізується основні механізми взаємодії правоохоронних органів з державними органами в умовах повномасштабної війни на території України, також аналізуються основні здобутки діяльності в таких умовах. Великого значення набуває й той факт, що під час забезпечення публічної безпеки й порядку, особливо в умовах повномасштабної війни, особливого значення набувають саме правоохоронні органи. В статті звертається увага на здійснення безпосередніх функцій зі сторони профільних органів щодо забезпечення виконання функцій органів публічної влади при взаємодії з правоохоронними. Корупційні фактори додають додаткові негативні аспекти при взаємодії правоохоронних та державних органів, зокрема неправомірні дії у цьому напрямку не дають можливість повній мірі може ефективно здійснювати покладені завдання, особливо у сфері діяльності правоохоронних органів. У дослідженні аналізується вплив корупційних факторів на всю систему взаємозв'язку між органами державної влади і правоохоронними органами. До того ж, в статті звертається увага на відсутність електронної системи урядування, де містяться всі управлінські рішення, у тому числі й в аспекті взаємодії між правоохоронними та державними органами.

Ключові слова: правоохоронний орган, державний орган, взаємодія, система, державне управління, державно-владна функція, правова держава, координація.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день, питання забезпечення внутрішньої та зовнішньої безпеки залишається головним пріоритетом діяльності всієї публіч-

ної адміністрації. Після повномасштабного вторгнення військ РФ до України став зрозумілим той факт, що для комплексної та ефективної діяльності органів безпеки потрібна постійна комунікація та координація із правоохоронними органами. В свою чергу, інші органи державної влади також опинилися у становищі, коли більшість питань державного характеру пов'язані із діяльністю правоохоронних органів. Таким чином, це зумовило активну трансформацію правоохоронних та інших державних органів до організації надзвичайних методів координації й особливого порядку взаємодії у найважливіших сферах суспільних відносин, у тому числі національної безпеки та життя і здоров'ю громадян. На жаль, на сьогодні все частіше стають очевидними інші недоліки системи взаємодії даних органів, які негативно впливають на діяльність всієї системи, значно знижуючи ефективність та оперативність прийнятих управлінських рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням діяльності правоохоронних та державних органів окремо приділяли увагу багато вітчизняних та зарубіжних науковців. Тим не менш, що стосується виокремлення питання взаємодії між цими структурами, то даний аспект розкритий не у повній мірі, що актуалізує дану тематику особливо сьогодні. Водночас, обравши вектор реформування всієї правоохоронної системи, обрана тематика набуває доволі широкого обсягу, що й впливає на обрану наукову літературу. Варто відзначити праці наступних авторів, які займалися аналізом правоохоронної діяльності та її зв'язок із державними органами: О. Бандурки, М. Вербенського, В. Галунька, І. Зозулі, В. Ковальської, О. Мартиненка, В. Олефіра, Н. Матюхіної, Т. Проценка, О. Синявської, С. Стеценка, І. Шопіної та багато інших видатних та науковців, які дуже детально розкривали всі аспекти діяльності державного управління в обраному векторі дослідження. Тим не менш, питання взаємодії між правоохоронними органами та державними органами залишається не до кінця вирішеним та вкрай актуальним.

Мета статті полягає в проведенні загальнотеоретичного аналізу взаємодії

правоохоронних органів та державних органів та визначення головних особливостей такої діяльності. Для досягнення даної поставлені наступні завдання: визначити основні ознаки взаємодії між правоохоронними органами та державними органами, визначити правову основу такої діяльності, визначити недоліки сучасної системи взаємодії правоохоронних органів та державних органів.

Виклад основного матеріалу. Однією з головних історичних особливостей українського державотворення стала наявність комплексного характеру різноманітних загроз в безпеці, як зовнішньої так і внутрішньої. Це зумовило активну трансформацію правоохоронних та інших державних органів до організації надзвичайних методів координації й особливого порядку взаємодії у найважливіших сферах суспільних відносин, у тому числі національної безпеки та життя і здоров'ю громадян. Використовуючи досвід забезпечення власної безпеки, в нашій державі сформувалась низка традиційних підходів до розуміння взаємодії профільних правоохоронних органів з іншими органами публічної влади, передусім, саме з державними. На сьогоднішній день, єдиного легального розуміння поняттю правоохоронний орган фактично немає, що робить можливе використовувати лише доктринальні підходи до розуміння даної категорії [1]. Проаналізувавши наукову літературу, можна дійти до висновку, що під правоохоронним органом слід розуміти відповідний державний орган, що який покладається здійснення певної державної функції з контролю, нагляду, охорони і захисту суспільного порядку, охорони прав, свобод та законних інтересів громадян, а також виконання інших покладених на нього обов'язків. У доктринальній площині все частіше виникають наукові дискусії чи можливо відносити недержавні органи до категорії правоохоронних. Тим не менш, більша частина науковців схильються до тези, що правоохоронні органи – це лише державні органи, оскільки саме вони здійснюють покладені на них державницькі функції, що передбачені Конституцією України. Що стосується розуміння категорії державний орган – то під ним

слід розуміти створену в передбаченому законом порядку організаційну структуру, яка здійснює в рамках передбаченої компетенції покладених на неї завдань на відповідній території від імені держави, реалізуючи владно-державні функції. Таким чином, дотримуючись даних доктринальних підходів державний орган є ширшою категорією за правоохоронний орган, а останній має низку специфічних ознак, зокрема: – правоохоронна діяльність має чітко окреслену спеціалізацію, а у більшості випадках є єдиним напрямком діяльності даного правоохоронного органу; – державні органи створюються і діють у порядку передбаченому Основним Законом та іншими законами; – мають передбачений законом державний імунітет на застосування примусу до правопорушників; – можуть застосовувати передбачені законами обмеження, зокрема в рамках кримінального чи адміністративного провадження; – мають відносно відокремлену структуру та спеціалізацію; – особисто займають попередженням, розслідуванням правопорушень. Тим не менш, для того щоб у повній мірі реалізувати державно-владні функції всі державні органи, а також безпосередньо правоохоронні органи, мають оперативно координувати власні зусилля задля здійснення головної мети. Під головною метою слід розуміти забезпечення єдності та узгодженості діяльності, взаємодопомоги й об'єднання зусиль для успішного здійснення спільних державних завдань [2]. До того ж, сама координація і взаємна допомога мають бути заздалегідь чітко узгоджені не тільки за певними завданнями, але й за організаційною частиною, тобто за місцем, часом, територією проведення спільних заходів. Будь-яка взаємодія правоохоронних та державних органів будується з жорстким дотриманням рамок компетенцій та можливостей кожного з органів, за принципом чіткого «розмежування повноважень» між ними. Це робиться з метою недопущення дублювання покладених обов'язків на державні органи, уникнення правових колізій щодо правового регулювання їх сфер діяльності. Цікавим аспектом видається те, що хоча сама держава здійснює чітке розмежування діяльності

державних органів, це в жодному випадку не виключає можливості взаємодіяти за добровільним принципом самим державними та правоохоронними органами між собою в рамках закону. Велика частка сьогоднішніх усталених спільних дій між державними органами у відповідній сфері, особливо військово-оборонній, та правоохоронними органами мають саме таку специфіку координації, оскільки прямо не мають обов'язок здійснювати спільні дії, проте це значно спрощує здійснення спільних державних функцій.

Не менш важливим, залишається то момент, що під час забезпечення публічної безпеки й порядку як одних із головних владно-державних функцій, ключового значення набувають саме правоохоронні органи, як-то Національна поліція України. Зокрема, під час проведення відповідних масових заходів саме цей правоохоронний орган безпосередньо здійснює координацію з іншими державними органами з похідними органами, які забезпечують публічну безпеку й суспільний порядок задля зниження ризиків і загроз балансу громадянським прав та інтересам держави. Найчастіше у таких випадках правоохоронні органи взаємодіють з судовими органами, органами міського самоврядування, правоохоронними органами іншої спеціалізації та навіть громадськими організаціями та іншими об'єднаннями [3]. Це пояснюється не тільки ефективним зв'язком задля виконання покликаних функцій, але й передбаченого законодавства, оскільки отримання дозволу чи заборону на проведення масового збору надають інші органи, що розділяє рівень зосередження влади на декілька органів, нівелюючи зловживанням зі сторони суб'єктів владних повноважень. На жаль, варто визнати один із ключових недоліків сучасного стану інституту взаємодії правоохоронних органів з державними органами – це відсутність універсального нормативно-правового акту, який би містив загальні положення щодо можливості здійснення координаційних дій з органами правоохоронними органами, юридичне підґрунтя такої взаємодії, межі компетенції та відповідальності суб'єктів за неправомірні дії. Важливим залишається й про-

ведення практично-експертних заходів серед правоохоронних органів та іншими представниками державних органів, саме такі заходи підвищують загальний досвід стандартів виконання державних функцій, дотримання законодавства, аналіз міжнародної практики діяльності державних інституцій, вивчення практики застосування нормативного поля при здійсненні покладених на органи компетенцій та обов'язків, пошук нових варіантів координації з метою зростання загального рівня ефективності роботи всієї ланки державних органів [4].

Обравши вектор будівництва правової держави, варто визнати той факт, для того щоб громадяни могли у повній мірі користуватися перевагами демократичного суспільства, має бути створена ефективна система державних органів, які з пріоритетом захищають особисті права та інтереси громадян, використовуючи лише передбачені заходи. Один із головних факторів для здійснення ефективної системи державних органів – залишається швидка адаптація до нових викликів і змін. Враховуючи надшвидкий еволюційний розвиток всього суспільства, впровадження змін в систему державного управління, децентралізаційні процеси, проведення оборонних заходів внаслідок повномасштабного вторгнення на територію України, взаємодія всієї системи правоохоронних органів із іншими державними органами стає не просто рекомендаційним заходом, а виключно необхідним задля збереження діяльності всієї державної системи. Саме за допомогою ґрунтовної взаємодії правоохоронних органів із державними органами є можливість досягти позитивного результату у трансформації всієї правоохоронної системи, зменшення проявів порушення будь-яких прав громадян, а також бездіяльності співробітників правоохоронних органів. Стає логічним зв'язок – чим ефективніша взаємодія правоохоронних органів із державними органами, тим ефективніше захищаються, реалізуються права та інтереси громадян та забезпечується інтерес всієї держави. Сьогодні ж, все частіше йде мова про проведення масштабної адміністративної реформи, щодо розгалуження державної ланки органів

на дрібніші, що спеціалізуються на окресленій ділянці діяльності. Це стало причиною трансформації всього суспільства, зокрема активні процеси демократизації державної політики, яка розуміє під собою поглиблення уваги до реального захисту прав і свобод людини та громадянина. Наукова література містить багато думок стосовно проведення такої адміністративної реформи, причому цікавим видається обґрунтування, що головним напрямком такої реформи має бути новий синтез взаємодії правоохоронних органів із державними органами та населенням [5]. За таких умов, необхідно відійти від вже застарілих стереотипів суспільних відносин, які першочергово були створені за принципом владно-репресивних. Партнерські засади, які мають бути створені за принципом – державна влада – правоохоронний орган – громадянин мають стати дійсно фундаментом відносин між сторонами, причому не вертикальними, а саме горизонтальними, тобто рівними за своїми статусами. Обґрунтовується така позиція тим, що забезпечення балансу між державними інтересами і забезпечення прав та законних інтересів громадян – це головне спільне завдання, що ґрунтується на рівних правах і обов'язках та безпосередньо спрямовується на досягнення визначеної спільної мети. Тим не менш, у даній позиції є декілька недоліків, зокрема це адміністративний статус правоохоронних та державних органів, які будують відносини з громадянами за вертикальним принципом влада – підпорядкування, оскільки наділені зі сторони державою певними компетенціями і у передбачених випадках мають можливість на здійснення примусу. До того ж, питання взаємодії правоохоронних органів з державними органами мають певну специфіку, що полягає у організаційно-юридичній діяльності кожного органу. У деяких випадках взаємодія органів безпосередньо передбачається законодавством, а у іншому випадку державні і правоохоронні органи взаємодіють на за власною ініціативою, що з практичної точки зору, не передбачає участі громадськості. У будь-якому випадку, такий погляд на нову адміністративну реформу безумовно має

багато прихильників, більше того, доктрина європейських правових процесів все частіше акцентує увагу на необхідності участі громадськості під час взаємодії державних та правоохоронних органів між собою, аргументуючи це тим, що самі громадяни мають не допускати звуження їх прав, а також уникати будь-які корупційні ризики внаслідок неправомірної взаємодії таких органів [6]. На жаль, варто констатувати, що саме ця складова найбільш негативно впливає на всю систему державного управління. Корупційні ризики змушують державу здійснювати максимально відкриті мережі взаємодії правоохоронних та державних органів, а сама відкритість у деяких випадках, не у повній мірі може ефективно здійснювати покладені завдання, особливо у сфері діяльності правоохоронних органів.

Державні органи також часто першими стають ініціаторами взаємодії з правоохоронними органами. Найважливішого значення це набуває під час консультацій з правоохоронними органами при розгляді певного законопроекту. Верховна Рада України часто проводить консультації з правоохоронними органами з метою отримання від них думки, яким чином дане рішення може повпливати на ту чи іншу ситуацію, і наскільки реально можна реалізувати та захистити передбачені права, інтереси чи навіть обов'язки передбаченим законом. Органи виконавчої влади, на чолі з Кабінетом Міністрів України також неминує взаємодіють з правоохоронними органами, оскільки саме їх діяльність найбільше перетинається з практичними складнощами виконання, а отже саме правоохоронні органи найбільш точно можуть вказувати та допомагати спільними координаційними діями всім органам виконавчої влади. Великого значення набуває взаємодія правоохоронних органів із іншими суміжними, зокрема з рятувальними службами, військовими. Саме з військовими правоохоронні органи мають найбільшу практику за останні роки [7]. Починаючи з лютого 2022 року, вся державна система опинилася в потужній кризі, що була викликана агресією зі сторони РФ. Це спричинило величезну кількість звернень грома-

дян, щодо порушень у відповідній сфері. Саме правоохоронні органи зі взаємодією з іншими державними органами стали єдиною ланкою задля збереження нормального функціонування всієї системи державного управління. Національна поліція України, Служба безпеки України та багато інших правоохоронних органів стали поруч зі Збройними Силами України і максимально координували дії один одного тільки з однією метою – захистити державний суверенітет та територіальну цілісність України, життя та здоров'я громадян. Така взаємодія ще раз вказує на важливість здійснення постійної взаємодії, не тільки у критичних моментах, але й заздалегідь, що значно підвищить рівень ефективності виконання покладених завдань. До того ж, великого значення набуває тісна взаємодія правоохоронних органів з державними під час розслідування воєнних злочинів, оскільки саме ця категорія кримінальних правопорушень несе в собі величезну загрозу для української державності, державного функціонування та безпеки громадян. Що стосується принципів взаємодії правоохоронних органів з державними, то зазвичай, з доктринальної точки зору, їх можна поділити на загальні та спеціальні. Загальні принципи взаємодії належать до системи загальнообов'язкових принципів побудови всього процесу взаємодії [8]. До такої групи належать: гласність, прозорість, узгодженість, оперативність та відкритість, об'єктивність законність, забезпечення прав людини та громадянина. За допомогою передбачених принципів будується вся система взаємодії правоохоронних органів з державними, що мінімізує будь-які ризики зловживанням такою координацією, а також це дає можливість максимально ефективно побудувати ланку взаємодопомоги під час критичних моментів у виконанні державних функцій. Але найбільш важливого значення набувають спеціальні принципи, які прямо впливають на здійснення всіх координаційних заходів між правоохоронними органами та державними. До того ж, такі принципи мають так звану функціональну приналежність, що означає безпосередню пов'язаність з

певними органом за його спеціалізацією, а також відповідають за побудову стійких взаємовідносин. До таких принципів належить віднести наступні: безперервність взаємодії, узгодженість за місцем і часом, планування, незалежність суб'єктів взаємодії, організаційність, циклічність, професійність, відповідальність, оптимальне використання можливостей суб'єктів [9]. У разі відсутності прямої законодавчої вимоги щодо взаємодії правоохоронного і іншого державного органу між собою, застосовується так званий принцип незалежності, що означає самостійність кожного із зазначених суб'єктів у здійсненні координаційних дій між собою. Тим не менш, така самостійність не є абсолютною і обмежується рамками передбаченої компетенції, а головне, має слугувати лише для головної мети, тобто здійснення державно-владних функцій. Самостійність у такому випадку не виключає узгодженості в діях правоохоронних органів та державних органів, оскільки саме спільна діяльність є чинник діалектичного розвитку дійсності. Це дає змогу розглядати взаємодію як вищий ступінь консолідації сил і засобів всіх учасників таких дій.

Варто визначити ще один чинник, який має вплив на оперативність, а як наслідок й на ефективність взаємодії між органами – комунікація та доступ. На сьогоднішній день, для того щоб у правовому полі здійснювати належні координаційні дії між органами проходить чимало часу для узгодження всіх дій. Саме тому, все частіше у науковій літературі пропонується трансформація зі звичкої паперової процедури на електронну, що дозволить оперативніше здійснювати всі необхідні заходи для обох органів. Така система б дала можливість започаткувати так зване «єдине вікно», де узгоджуються, пропонуються, скасовуються або змінюються всі управлінські рішення, оптимізується робота внутрішніх інформаційних систем і структур електронного урядування, що вже згодом буде використовуватися в якості архіву, що забезпечуватиме зручний та оперативний доступ до інформування громадян. Це дасть змогу мінімізувати ресурси, які

направляються на організаційні моменти діяльності, знизити ризик корупційних факторів взаємодії, а також значно розвантажить систему правоохоронних та державних органів [10]. На жаль, на сьогодні, така система залишається лише в теоретичному полі, проте вектор руху держави на електронне урядування та електронної канцелярії всієї державної структури дає результати не тільки для самих громадян, але й для інтересів держави, особливо в критичні періоди, коли максимально необхідна швидкість в прийнятті управлінських рішень.

Висновки і пропозиції. Таким чином, питання взаємодії правоохоронних органів із державними органами залишається актуальним і сьогодні. На жаль, чинна система державного управління практично не містить положень, щодо правового регулювання означеного питання. Дискусії щодо практичного застосування такого важливого механізму, як координація дій між правоохоронною системою і ланкою державних органів, залишається лише на доктринальному рівні. Вбачається за необхідне прийняти відповідний нормативно-правовий акт, який стає універсальним засобом розв'язання багатьох суперечностей при взаємодії даних органів. На сьогодні ж, питання взаємодії правоохоронних органів і державних органів набуває нового значення, внаслідок захисту України від повномасштабного вторгнення. Чи не найбільший рівень координаційних процесів відбувається саме зараз, оскільки постає головна мета всієї публічної адміністрації – захист суверенітету та територіальної цілісності України. До того ж, вбачається за можливе підвищити рівень ефективності шляхом застосування єдиної електронної системи урядування всіх подібних процесів, що зробить спільну роботу органів значно швидшою та націленою на виконання поставлених задач. Це дасть змогу мінімізувати ризик корупційних факторів в державному управлінні і зробить систему простішою для громадян. Тим не менш, Україна продовжує активно впроваджувати нові заходи для здійснення належного владного управління і виконання державно-владних функцій.

Список використаної літератури:

1. Завальний М. Сутність та завдання взаємодії Національної поліції з органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування щодо забезпечення публічної безпеки та порядку. *Науковий вісник публічного та приватного права*. Випуск 3. Т. 1. 2018. С. 146–150.
2. Долинний А. Адміністративно-правове забезпечення Національною поліцією України публічної безпеки й порядку під час проведення масових заходів : дисертація ... канд. юрид. наук, спец. : 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право /наук. керівник О. Музичук. Київ : Відкритий міжн. ун-т розвитку людини «Україна», 2017. 198 с.
3. Костюшко О. Адміністративно-правове забезпечення реалізації права громадян на участь в охороні публічної безпеки та порядку. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2017. № 1. С. 298–311.
4. Шевченко С. Особливості взаємодії національної поліції з громадськістю у процесі забезпечення публічного порядку. *Науковий вісник публічного та приватного права*. Випуск 6. Т. 2. 2017. С. 162–166.
5. Взаємодія Національної поліції з органами державної влади та місцевого самоврядування, а також громадськістю під час забезпечення публічної безпеки й порядку: метод. рек. / О. Жук та ін. Київ : Національна академія внутрішніх справ, 2017. 27 с.
6. Севрук В. Г. Протидія злочинам, що вчиняються організованими групами і злочинними організаціями, які сформовані на етнічній основі: теорія та практика: монографія. Київ: «Видавництво Людина», 2022. 1092 с.
7. Хараберюш О. І. Особливості взаємодії оперативних підрозділів правоохоронних органів України щодо протидії організованим злочинним угрупованням у сфері нелегальної міграції. *Право і Безпека*. 2006. Т. 5. № 5. С. 96–98.
8. Міжнародна поліцейська енциклопедія: у 10 т. / відп. ред.: В. В. Коваленко, Є. М. Моїсєєв, В. Я. Тацій, Ю. С. Шемшученко. Т. 6. Оперативно-розшукова діяльність поліції (міліції). Київ : Атіка, 2009. 1128 с.
9. Мазур Л. А., Морозова Я. О. Напрямки взаємодії підрозділів карного розшуку з різними суб'єктами протидії злочинам. *Право і безпека*. 2012. № 5 (47). С. 181–185.
10. Байов В. О. До питання взаємодії підрозділів Національної поліції України з АРМА щодо протидії наркозлочинам, що вчинюються етнічними злочинними угрупованнями. *Теоретичні та практичні аспекти взаємодії слідчих підрозділів Національної поліції України з Національним агентством України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів. Розшук активів за зверненням слідчих Національної поліції України, як складова ефективної протидії організованій злочинності: матеріали Всеукр. круглого столу (Одеса, 30 черв. 2021 р.)*. Одеса: ОДУВС, 2021. С. 15–17.

Akimov A. Interaction between the law enforcement system and public authorities of Ukraine: challenges and prospects

The key historical feature of Ukrainian state formation was the presence of a complex nature of various security threats, both external and internal. The article examines the main reasons and grounds for interaction between law enforcement and state bodies. The system of interaction of these bodies in our country, by far, contains many shortcomings that significantly reduce the level of efficiency of interaction and performance of the tasks assigned to the bodies. The article analyzes the main shortcomings of such a system and offers new options for increasing its effectiveness. In addition, the article draws attention to the low level of regulatory consolidation of interaction between law enforcement agencies and state agencies, which raises additional questions regarding the implementation of such coordination actions. The full-scale invasion of the Russian army into Ukraine was of great importance for the system of interaction between law enforcement agencies and other state agencies, highlighting the main shortcomings of interaction between specialized agencies, thereby focusing efforts on such problems. The article analyzes the main mechanisms of interaction of law enforcement agencies with state bodies in the conditions of a full-scale war on the territory of Ukraine, and also analyzes the main achievements of activities in

such conditions. Of great importance is the fact that during the provision of public security and order, especially in the conditions of a full-scale war, it is the law enforcement agencies that acquire special importance. The article draws attention to the implementation of direct functions on the part of specialized bodies to ensure the performance of the functions of public authorities in interaction with law enforcement agencies. Corruption factors add additional negative aspects to the interaction of law enforcement and state bodies, in particular, illegal actions in this direction do not give the opportunity to fully effectively carry out the assigned tasks, especially in the field of law enforcement. The study analyzes the influence of corruption factors on the entire system of interrelation between state authorities and law enforcement agencies. In addition, the article draws attention to the lack of an electronic governance system, which contains all management decisions, including in the aspect of interaction between law enforcement and state bodies.

Key words: *law enforcement body, state body, interaction, system, state administration, state-power function, rule of law, coordination.*